

ville det være meget svært at svare på de efterfølgende spørgsmål om, hvad det vil kræve af kapacitetsudvidelser, hvis alle ville vælge det samme studium, for det er der jo altså ikke nogen, som der er flere af ordførerne, der har været inde på, der kan spørge om. Vi kan altså ikke støtte dagsordenen.

Vi mener ikke, at alle skal have mulighed for at vælge præcis, hvad de gerne vil. Vi mener ikke, at uddannelsesstederne skal være parkeringshus for unge mennesker, for man kan ikke skaffe arbejde eller andre ting til dem. Vi mener i Dansk Folkeparti, at der skal være et godt uddannelsesstilbud, det skal geografisk være godt fordelt over hele landet, og der skal være de uddannelsesmuligheder, der er brug for og efterspørges.

Vi mener også, at de studerende skal være kvalificerede til at komme ind på disse uddannelser. Det vil vi meget gerne være med til at se på, og vi vil meget gerne være med til at lave om på det system, som vi har i øjeblikket, hvor man kører forholdsvis stift efter, at man skal have en gymnasieuddannelse, en studentereksamnen og et så og så højt gennemsnit for at komme ind på en ganske bestemt uddannelse.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at der burde være bedre muligheder for at komme ind på et studium, hvis man har et inderligt ønske om at komme ind på det, og hvis man opfylder nogle betingelser. Hvis en mand eller en kvinde har været ude at sejle i 15 år eller har arbejdet med noget andet i erhvervslivet og fået livserfaring, kan det godt være, at der opstår en lyst til at uddanne sig til et eller andet, og så mener vi, at der burde være mulighed for at lave nogle optagelsesprøver, så disse mennesker kan komme ind på studiet. Efter et stykke tid må der så være nogle stopprøver, nogle årskarakterer og eksamenskarakterer, men så længe man opfylder betingelserne, skal der være mulighed for at studere og få den uddannelse, man ønsker.

Det skal ikke være, som det er i dag. Jeg har en god kammerat og kollega, som blev optaget på erhvervsjura på Aalborg Universitetscenter, fordi han havde høje musikkarakterer. Det er selvfølgelig rart at have en jurist, der ikke spiller falsk, men det har altså efter vores mening ikke ret meget med virkeligheden at gøre. Vi vil derfor meget, meget gerne være med til at ændre på disse forhold.

Det skal ikke være sådan, at man går på universitet og får et slogan, der hedder »Gå på universitet og bliv en klog arbejdsløs«. Det synes vi ikke er løsningen for samfundet.

Jeg skal bare gentage, at vi ikke kan støtte den foreslåede dagsorden.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Det er jo ikke min opgave at svare på forespørgslen; det må forslagsstillerne jo af naturlige grunde selv gøre og også selv drage konklusionerne af debatten.

Jeg må dog allerede nu sige, at heller ikke regeringen finder, at vi kan stemme for dagsordenen. Vi synes, som fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at den er helt unødvendig, for der er ingen grund til at udføre et dobbeltarbejde. Vi arbejder således med en række af de problemstillinger, som forespørgerne selv har rejst i denne anledning.

Det var vel nok en fortællelse, når hr. Bruno Jerup til indledning sagde: Der skal være reelt frit optag til alle uddannelser. Jeg noterede det, fordi det er et meget stærkt udsagn og ikke ganske svarer til dagsordenen. Det skaber, så vidt jeg kan lytte mig frem til, problemer hos alle partier her i Folketinget på nær Enhedslisten, for frit optag til alle uddannelser er ikke muligt at realisere nogenlunde forsvarligt – det er måske ikke engang muligt i praksis – så hr. Bruno Jerup bliver i forhold til dagsordenen nødt til at moderere sin egen måde at fortolke denne på. Jeg siger dette for god ordens skyld.

Det er rigtigt, at vi igennem årene har haft ganske mange afviste, og jeg synes også for mange afviste, hvilket vel i øvrigt svarer til det, flere af ordførerne har sagt. Det er jo rigtigt, som også fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at vi har ophobet et efterslæb, fordi der igennem en årrække ikke har været de samme muligheder – det kan der være mange indimellem også gode grunde til, så det skal jeg ikke hæfte mig særligt ved – og det er i hvert fald også én af forklaringsgrunde.

Men man skal, når man taler om de afviste, hvor antallet 20.000 jo lyder ret dramatisk, have med, at de jo ikke står ude i kulden. Jeg behøver ikke at gentage, hvad jeg sagde i indledningen: at ca. 80 pct. af dem er i en eller anden funktion, men med et ønske om at kunne komme videre i en eller anden uddannelsen, hvilket jeg synes er meget prisværdigt, men det er altså ikke folk, der står og er i vanskeligheder. Det gælder selvfølgelig for de sidste 20 pct., hvoraf der også er en del unge, og dér må vi selvfølgelig være meget optaget af, at vi ikke taber dem på gulvet.

Det, der er væsentligt, og som mange ordførere glædeligvis også har udtrykt, er, at